

Per Lluís Salinas el dj., 08/08/2024 - 08:00

Crida l'atenció que dels centenars i centenars de versets que es dediquen a l'Evangeli a la vida de Jesús només un grapat, tretze exactament, a l'Evangeli de Lluc, parlen del que va ser el que el va ocupar la major part del temps. Aquella que sant Ignasi anomena "la vida oculta de Jesús" [134; 271-272]. Són aquells 30 anys, més o menys, en els que després dels relats del seu naixement, Jesús va anar creixent i madurant, va conèixer les persones del seu voltant, va treballar, va viure amb els seus pares i va aprendre com era el seu món.

Sorprèn que l'Evangeli dediqui tan poc espai a parlar d'aquest temps però, sense cap dubte, aquest va ser un temps molt important. Un temps de rutina, quotidià, discret... però un temps en el que Jesús va anar acumulant tot el que després va poder donar als altres.

Sorprèn, també, com tots necessitem aquesta vida oculta. Sempre tenen molt d'èxit les recopilacions de fotos de gent famosa quan eren petits o joves. No s'assemblen en res, moltes d'aquestes persones. Ni exteriorment ni interiorment. I tothom es meravella del gran canvi que han viscut. El mateix li va passar a sant Ignasi. Va necessitar una gran dosi de "vida oculta" per anar polint tot allò que després podria posar al servei de tanta gent.

Si seguim la seva autobiografia, aquí és especialment important el temps de convalescència després de que la canonada li destrossés la cama. Durant el temps que va passar a Loiola, Ignasi va anar transformant tota la seva sensibilitat per mudar la seva quotidianitat en quelcom ben diferent al que havia viscut fins llavors. Va ser aquesta sensibilitat la que el va fer sortir als camins per convertir-se, des de llavors, en un pelegrí. La vida oculta de sant Ignasi va ser el que el va construir. I de la mateixa manera que li va passar a ell, tots nosaltres hem viscut aquests moments en els que, com si es tractés d'una crisàlida ens convertim en el que som.

Aquesta pot ser una bona ocasió perquè cadascú es pugui preguntar on és. En quin moment de la seva vida es troba. Podríem fer un petit examen i investigar si ens sentim "acabats" o necessitem una mica de "vida oculta" per deixar que Déu ens vagi transformant el cor, com fa el terrissaire amb tota la delicadesa del món. I podríem preguntar-nos si, al final de la nostra "vida oculta", estem llestos per obrir-nos al món i, com Jesús, fer la voluntat del Pare.
